

وحدت عمل و مبارزه همه نیروها و عناصر مخالف استبداد، شرط اصلی بر انداختن رژیم دیکتاتوری محمد رضا شاه است!

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

پیروز بناد نبرد پیگیر طبقه کارگر

برای بهبود زندگی، دموکراسی و پیشرفت اجتماعی

بیشتر، انضباط بیشتر و کارائی بیشتر در افزایش تولید و بهبود کیفی آن نشان دهد، در انجام این دستور بود که «آئین نامه انضباطی» بمنزله شلای در دست کارفرمایان وزارت کار برای موعوب کردن کارگران بوجود آمد و ماده ۲۳ قانون کار عملاً کاران یکن شد. بهوزارت این تدابیر شیطان و نظارت آن فشار مأموران ساواک نیز بصورت اخراج، حبس و حتی قتل کارگران مبارز زیر عنوان «افراد تا آرام» پیشی گرفت. هدف همه این اقدامات اهریمنی تشدید بهره کشی و جلوگیری از مبارزات زحمتکشانی بود. از سوی دیگر علیرغم این چاره جوئیها مبارزات کارگران بشکال گوناگون بخصوص بصورت اعتصابات پی در پی در مراکز کارگری دامنه و گسترش بیشتری یافت و اتحاد و همبستگی کارگران مرحله عالی تری قدم گذاشت.

در این باره مجله «تهران آگنوسیست» ارگان سرمایه داران بزرگ ایران فریاد برآورد که احزاب مغفی و «خرابکار» پس از شکست در میدان سیاسی توفذ خود را در بین کارگران گسترش داده اند و این دلیل است که تظاهرات اعتراضی و اعتصابات و کند کاری زیر عنوان باصطلاح افزون کردن انجام میگیرد؛ مندرجات تهران آگنوسیست بهترین گواه بر این است که علیرغم سیاست سکوت ساواک فرموده روزنامه هنو بطور کلی رسانه های گروهی در باره مبارزات کارگری، پیکار طبقه کارگر علیه طبقات ستمگر و رژیم حافظ منافع پلید آنها ادامه دارد و تشدید میشود. در بیشتر اعتصابات هنگامی که مأموران ساواک عده ای از کارگران مبارز را توقیف یا کاره مایان آنها را از کار اخراج میکنند همبستگی کارگران برای بازگرداندن رفقای خود کمک بخانواده های آنها بنحو چشمگیری نمایان میشود. بعنوان نمونه از اقدام کارگران چایخانه های تهران بجمع آوری مبلغی بیش از صد هزار تومان برای پانزده نفر کارگر اخراجی از چایخانه ۲۵ شهروز یاد میکنند.

مبارزه صنفی طبقه کارگر در شرایط سیاسی امروز کشور ما قتهای مبارزه اقتصادی نیست. قطع نظر از مبارزه مستقیم سیاسی قشری از کارگران که در نبردهای ضد استبدادی و استقلال طلبانه قشرهای دیگر جامعه ما شرکت میکنند، خود عامل مهمی برای پیدایی و آگاهی سیاسی آنها و ضربت محکمی بر پیگیر رژیم خود کانه است. در هر اعتصابی مأموران رژیم پیگیری کارفرمایان با سلاحهای گرم و سرد میشتابند و زحمتکشان را قزوق، زندانی و در موازاتی قتل میرسانند. در کمیسیونهای باصطلاح رفع اختلاف نماینده دولت همواره در کنترول نماینده کار فرما قرار میگیرد. در این جریان است که کارگران بملامت رژیم پی سیرند و مبارزه اقتصادی بخصالت سیاسی بخود میگردند. رژیم استبدادی که در رأس آن شاه دیکتاتور قرار دارد در مقابله با دیگر طبقه های سیاسی خود میدان عمل گسترده تری دارد. اما چنین طبقه کارگر را که از جهت اجتماعی در حال پیشرفت است و از جهت اقتصادی طبقه ایست که نقش حیاتی در جامعه دارد، قادر نیست سرکوب کند. رژیم بغربی آگاه است که اگر اتحاد و همبستگی کارگران ایران همه گیر شود، با هیچ نیروی تیعوانی با آن مقابله کرد. تجربه نشان داده که در مقابل اعتصابات یک پارچه سازمان یافته و پایدار ناچار کارفرمایان بقب نشینی دست میزنند و بقبول تمام یا بخشی از درخواستهای کارگران تن در می دهند. رژیم کوشش دارد از یکسو از اتحاد کارگران در فرون یک واحد صنعتی، ازاتحاد

نبرد طبقه کارگر بویژه در سالهای اخیر از حد و تشکل و همبستگی گسترش و کیفیت نوی پیکار طبقاتی زحمتکش علیه جور و ستم بهره حکومت آنها با تشکل و همبستگی بیشتری ندهد. نشمار ترور و اختناق و تهمیله گریهای ستبدادی هیچیکندام نتوانسته است آتش یونها زحمتکش را که وحشیانه استثمار میشوند کند. از یکسو رژیم کارگر کش سرمایه داران داران بزرگ با وضع «قوانین» و «آئین نامه های» و تبدیل کارخانه ها و کارگاهها بچولانگه ساواک و گرد ویزد، کوشش میکند تا میزان بی را بهای آخرین رفق کارگران بالا برد واز بگر صغوف زحمتکش برای دفاع از حقوق خود و همبستگی آنها در میدان نبرد طبقاتی افزون تر شاه از کنفرانس مهم ملی کره بعنوان مظهر دیکتاتوری سرمایه داران بزرگ وابسته به سم در پیام خود خواست که: «با ارائه راه مناسب و منطقی مرد و بهره وری کار را بیش از بهم نزدیک و مرتبط سازند تا کارگر دلسوزی

ارزده دانشجویان آگاهدل ایران ادامه دارد

در ماههای اخیر دانشجویان دانشگاه ایران با تشکیل اجتماعات و تظاهرات تلف و عدم حضور خود در کلاسها، بلامتراض بروش ضد دانشجویی رژیم دست به نمایش سیاسی پر قوت علیه رژیم مغفور بندای زده اند. رژیم بمنظور درهم شکندن این نمایش متحد و همبسته که بیش از پیش به از چهره گریش برمی افکند، با ایجاد سات صعوری اجباری، بلام گروهای تلف مردم در تهران و شهرستانها انعکاس اخبار در رادیو و تلویزیون، به سبک شاهانه خاص خود، جاز و جینال گوشخراش بی بی راه انداخته است. شاه سرانجام همس خراب بعنوان ریاست عالی؛ دانشگاه تهران در این ر حالات داده تا از عوامرفینی این بانو بسود اصل خود استفاده کند. معلوم میشود مقاومت برانه دانشجویان، شامرا که میخواهد مدعی د کار اجراء و حقوق بشر در کشوری که ر چکمه اوست بکلی عاری از نص است (۱) فت بر ملا میکند و این مقاومت با تمام لاهای گوناگون عمل رژیم تا نگارش این فور ادامه دارد. ما خرد های گرم خود را دانشجویان مقاوم ابلاغ میکنیم و میگوئیم: نرن شیوه مبارزه آن شیوه ایست که برای قی مفهوم و سببگر و برای رژیم رسوا بنده و افتاده گرا است. سرسختی در چنین مبارزه جمعی و منطقی قاصر است راه را به یگانگی بکشاید. با پرهیز از روش های حادثه یانه و بی سرانجام و با مداومت در مبارزه اساسی اصولی بر ضد رژیم بساط استبداد راه را بر چینیها بمرامه دیگر صغوف مبارزان د رژیم، نبرد ضد استبداد را به قشر های پرتازه ای سربازت همیم و عرصه را بر حاکم دوران تنگ سازیم!

افشاگری علیه رژیم استبدادی دست نشانده امپریالیسم

وارد مرحله بالاتری میشود

این ارزیابی که چهره ضد خلقی و ضد مردم و کراتیک رژیم و وابستگی آنرا به امپریالیسم نشان میدهد، همانند آن قضایاتی است که ما بنوبه خود طی تمام دوران این حکومت جنایتکار و خیانت شمار در باره آن سخن گفته ایم.

در اسناد منتشره از جانب نیروهای ضد استبدادی فغان مردم از جور رژیم بر آسمان بلند است. در اطلاعاتی از صنوع شدن موعظه در مسجد، در اعلامیه دیگر از توطئه های دستگاه رژیم برای فشار مالی و شغلی و مسکن و غیره به مخالفین، در اطلاعات دیگر از دخول عدوانی گارد سلطنتی و کومانده های ساواک به خانه مردم و تهاجم بر مجلس وعظ بمناسبت «عید قربان» و مجروح کردن بیش از ۳۰۰ نفر سخن میروند و در پایان گفته میشود: «قرنها پیش پیاپی بهما آسان قربانی می نمودند و اکنون نیز دستگاه استبدادی برای پاسداری سلطه بیگانه بابت رسم دوران بربریت بازگشته است».

دانشجویان دانشگاه تهران بدنیال اعتصاب عمومی و تعطیل دانشگاه، طی نامه سرگشاده ای خبر میدهند که رژیم از غلظت ارتجاعی و شدت وحشت از مردم حتی کتاب فروشی و کتابخانه حاوی «کتابهای تأیید شده از طرف دستگاه سانسور» را غارت نموده و بزباله دان دنباله در صفحه ۲

حکومت ناهق و نامشروع و بیرون از جامعه

یکی از عمده ترین مسائلی که در اسناد منتشره از جانب نیروهای ضد استبدادی بروشنی منعکس گردیده شرح پیدایش رژیم استبدادی و سقوط آن در قهرارتجاج و منجلب خیانت و وطن فروشی است.

«اتحاد نیروهای چپه ملی ایران» در اعلامیه ۱۹ آخ می نویسد: «هیست و چهار سال پیش که حکومت قانونی در ایران سرنگون شد، وضع اجتماعی و سیاسی کشور ما به حالی در آمد که یاد آور نظامهای دیکتاتوری نفرت آوز قبل از جنگ دوم جهانی گردید... حکومت در ایران از وظیفه اساسی خود بدور افتاده است و پیوند های آن با دیگر نهاد های جامعه گسسته شده و بصورت یک دستگاه استبدادی، زیر سلطه بیگانه که فاقد هر نوع حقانیت و مشروعیت میباشد در آمده است... اکنون حکومت در ایران همچون دستگاهی برون از جامعه برپیده از همه ارزشها و نهادهای اجتماعی میباشد که با تکیه بر بنگاه های اقتصادی وابسته سرمایه داری بیگانه برای تاراج ثروت های خداداد ایران گمشته شده است».

یهودائی دیگر در «اوپک»

۵۰ - مین کنفرانس سازمان کشورهای صادر کننده نفت «اوپک» نتوانست در باره مهم ترین مسئله صنوع کار خود اتخاذ تصمیم نماید. این کنفرانس روزهای ۲۹ و ۳۰ آفر (۲۰ و ۲۱ دسامبر) در کاراکاس پایتخت ونزوئلا تشکیل گردید. نمایندگان لیبی، الجزایر، عراق و بنجریه بحق خواستار افزایش ۱۵ تا ۲۳ درصد به قیمت های نفت از اول ژانویه ۱۹۷۸ بودند. نماینده ونزوئلا نیز ضرورت افزایش ۵ تا ۸ درصد به قیمت های جاری نفت خام را خواستار گردید. رئیس جمهور ونزوئلا در تعلق افتاحیه خود چنین خاطر نشان ساخت: ونزوئلا هم مانند است و به قصد جلوگیری از توطئه های که برای ایجاد تفرقه در داخل اوپک ترتیب داده شده روش اعتدالی دارد. با این حال زبان وارده به اعضا «اوپک» از قبیل تورم گرانی، که مبلغ آن تنها طی سال گذشته به ۲۵ میلیارد دلار بالغ شده و وضعی که هم اکنون جریان دارد ایجاد میکند قیمتی نفت افزایش داده شود. در غیر این صورت همه اعضا اوپک متضرر خواهند بود.

با وجود است اظهارات و دلایل مانع کننده بسیار دیگری که در کاراکاس ارائه شد، معذک کنفرانس اوپک نتوانست به تصمیم افزایش قیمت ناقل آید. قیمت نفت خام عملا در سطح سال ۱۹۷۷ برای شش ماهه اول سال ۱۹۷۸ ثابت باقی نگاه داشته شد و بررسی افزایش قیمت نفت به اجلاس دیگری که «اوپک» در ژوئن سال آینده تشکیل خواهد داد، موکول گردید. بدینسان غرب امپریالیستی اکنون می تواند ادعا کند، که اگر نه همه توطئه آن در ثابت نگاه داشتن قیمت نفت برای سال ۱۹۷۸ ولی لا اقل قسمتی از این توطئه بدست یاری رژیم ملی و دست نشانده عربستان سعودی و ایران عملی شده است.

در عربستان سعودی دولت فتودال - قبیله ای خالد - فهد منطبق خود را دارد. فهد و یمنی پنهان نمی کنند که مجری دستورات امپریالیسم و کارت نفی هستند. آنل یهودهای شناخته شده اند و احتیاجی هم به پوشاندن خیانت خود به مصالح ملی کشور خویش و ملل عربی نه دیدند و نامی بینند. پرداختن به نقشی که دولت عربستان سعودی و زمامداران آن در اوپک ایفا کرده و میکنند توضیح و اصحات است. آنچه شاید احتیاج به توضیح داشته باشد، نقش شاه و آموزگار است. این توضیح نیز، نه از آن جهت ضرور است دنباله در صفحه ۲

زلزله در زرنند کرمان

زلزله ای که روز ۲۹ آخ، زرنند کرمان را بارزه در آورد، خسارات جانی و مالی فراوانی وارد ساخت. تعداد کشته شدگان تا ۱۵۰ نفر و زخمی شدگان بیش از چندین هزار نفر است. روستا های زیبای با خاک یکسان شدند، خانه ها، مزارع و احشام روستاییان از میان رفت و هزاران خانوار همه دار و ندار خود را از دست دادند. بیشترین خسارت مربوط به روستا ها و بخش قدیمی شهر زرنند است که ساختن آنها خشت و گل بوده است.

آنجیه دولت مسئولین امر مدعی انجام آن هستند، مانند همیشه برخی اقدامات غیر کافی، صوری و تشریفاتی است؛ بلزید شاه و فرج از مناطق زلزله زده که هیچ فردی از مردم دوا نمیکند، اقدامات سازمان داری شیر و خورشید سرخ، واحد های نیروی مسلح شاهنشاهی، ژاندارمری، بهداشتی و گروه های کمک های اولیه و درمانی که مجموع کمک آنها جز تقسیم مقداری غذا و تعداد اندکی چادر و پتو و بخاری، انتقال عده ای از زخمی شدگان به بیمارستانهایی که خود تخت کافی در اختیار ندارند و بیرون کشیدن اجساد از زیر آوار با تأخیر فراوان، نیست.

تجربه گذشته نشان داده است که در جریان چنین حوادث تأسف باری، سازمان های درباری و دولتی مربوطه، هدفی جز زنی و لغت و لیس اعتبارات و کمک های داوطلبانه که قاعدتا باید بمصرف بهبود و جبران زیان های وارده و بازسازی ویرانه ها برسد، ندارند. بهمین جهت همیشه سالها میگذرد، ویرانه ها بر جای میمانند و خانواده های خسارت دیده تا گزیر از ترک زادگاه و کوچیدن به سایر نقاط کشور در طلب لقمه ای نان میشوند. این بار نیز بیرکت این رژیم غارتگر و ضد مردمی جز این نخواهد شد. وقتی بنا نبوده روزنامه های تهران، ساختمان یک خیابان در پایتخت طی سال انجام نمیشود، سرنوشت روستاهای دور افتاده ویران معلوم است.

یهمه خانواده هایی که عزیزان خود را در جریان این حادثه شوم از دست داده اند، «مردم» صمیمانه تسلیت میگوید.